

става несъзнателно, човѣкъ мисли, че е умрѣлъ и не може да се върне назадъ.

Наскоро въ Америка се е случило нѣщо особено. Единъ индусъ правѣлъ опити да приспива хората чрезъ внушение и хипноза. Една госпожица отъ присѣтствуващитѣ на опита каза, че не вѣрва на тия работи. Индусътъ я поканилъ да направи опита съ нея, да се увѣри въ силата на внушението. Той ѝ опредѣлилъ часъ да се яви въ хотела, дето се е установилъ. Въ уречения часъ тя се явила въ хотела. Индусътъ направилъ опита съ момата, приспалъ я, но забравилъ да ѝ внуши времето за събуждането. Понеже му се явила нѣкаква работа, той излѣзълъ отъ хотела само за половинъ часъ. Обаче, случило се нещастие съ него: автомобилъ го прегазилъ. Тѣй като индусътъ не се върналъ въ хотела, момата останала въ спящо състояние. Властѣта опредѣлила голѣма сума на онзи, който може да я събуди.

Законъ е: Никой не може да освободи човѣка отъ онази мисълъ, която той самъ си е внушилъ. Като знае това, той трѣбва да бжде внимателенъ, да не допуска всѣкакви мисли въ ума си. Ако нѣкой допусне въ ума си мисълта, че отъ него човѣкъ не може да стане, той започва да вѣрва въ тази мисълъ, и никой вече не може да му помогне. Защо трѣбва да допуска човѣкъ въ себе си мисълта, че отъ него нищо не може да стане? Защо не допусне мисълта, че отъ него може да стане